

lorat per tots aquells que les utilitzen i les visiten. Dues publicacions exemplars *Campus, 10 anys d'arquitectura universitària a Catalunya* (1996) i *Universitat, arquitectura i territori* (2001) ho il·lustren clarament. En elles es descriuen les més de 200 actuacions fetes, amb la voluntat, no només d'incrementar el nombre de metres quadrats disponibles per a donar resposta a les necessitats d'expansió del sistema, sinó de crear espais de relació i comunicació, integrats en el teixit urbà. I no tot va ser obra nova; hi va haver també un nombre important d'intervencions de rehabilitació i restauració d'edificis antics, contribuint així a la recuperació del patrimoni històric i artístic.

Taula 4. Evolució de la superfície d'edificis universitaris (m² construïts)

	Situació a 31/12/1985	Situació a 31/12/2000*
UB	259.659	448.526
UAB	161.394	356.287
UPC	117.830	374.305
UPF	0	106.569
UdG	10.000 **	89.967
UdL	8.000 **	92.335
URV	24.100 **	100.766
TOTAL	580.983	1.568.755

* S'inclouen els m² resultants de les obres en fase avançada d'acabament

** Les dades corresponen als edificis que aleshores eren de la UB, UAB i UPC, situats a les ciutats de Girona, Lleida i Tarragona i Reus

3. NOVES EINES PER LA MILLORA DE LA QUALITAT

Un cop desplegat el mapa universitari i establerts els mecanismes per assegurar la prestació dels serveis que reclamaven els ciutadans, calia garantir que aquests satisfessin els nivells de qualitat exigibles, en el marc dels nous reptes als quals havia de fer front el sistema universitari català. Per assolir aquest objectiu, el Govern va impulsar la creació de l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya (Decret

355/1996, de 20 de febrer), que seria l'òrgan encarregat de dotar els estaments responsables del govern i la gestió de les universitats dels instruments necessaris per avaluar la seva qualitat docent i investigadora, inclòs el rendiment acadèmic, palesar els punts forts i febles de la institució universitària, i fer propostes per engegar programes de millora i mesures per fer més rendibles els recursos disponibles i l'esforç inversor a càrrec dels pressupostos públics.

La creació d'instruments d'avaluació i millora cal considerar-la com un nou element de suport als d'ordenació del sistema que hem descrit en els apartats precedents, que havia de servir no només per impulsar i implementar mesures d'ordre intern, sinó també per recollir i canalitzar el flux constant d'informació que es produeix entre la universitat i la societat, i millorar en definitiva l'equitat i transparència del sistema.

3.1 L'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya

Sota la figura jurídica d'un consorci administratiu entre les universitats públiques i la Generalitat, es va crear l'octubre de 1996 l'Agència per a la Qualitat del Sistema Universitari de Catalunya, la primera institució d'aquest tipus creada a l'Estat espanyol. El seu Consell de direcció el formaren els set rectors i els set presidents dels consells socials de les universitats públiques, conjuntament amb el gerent del Comissionat i els directors generals d'Universitats i de Recerca. Posteriorment, el 2003, amb l'aprovació de la Llei d'Universitats de Catalunya (Llei 1/2003, de 19 febrer), adoptaria la forma jurídica d'entitat de dret públic de la Generalitat de Catalunya, ajustant la seva activitat al dret privat, amb personalitat jurídica pròpia, plena capacitat d'obrar i patrimoni propi per al compliment de les seves funcions.

L'Agència havia de ser l'instrument de reflexió i diàleg entre l'Administració, la universitat i la societat per aconseguir aquells objectius que hem indicat: